

Posudek bakalářské eseje

Luisa Maria Rusnáková: „*Od graffiti do galerií*“

Praha: FHS UK, 2017

1) *Problém vlastního vymezení tématu a smyslu práce*

Na základě svého dlouhodobého zájmu o výtvarné práce graffiti se autorka pokusila prověřit často používanou tezi o možnosti „přenosu“ graffiti děl do běžného galerijního provozu. K úspěšnému dosažení tohoto cíle bylo nutné vyrovnat se s vymezením graffiti a v patřičné míře naznačit využitelné definování umění. Jistě není nutné upozorňovat na problematičnost snah o definici umění, přičemž téma graffiti, ačkoliv historicky relativně mladé, dokázalo již za svou krátkou existenci také vyvolat řadu teoretických střetů a rozporů. Autorka se tudíž vydala na velmi nejisté pole, ve kterém se musí formulační opatrnost snoubit s výzkumnou odvahou. Jakákoliv, byť dílčí odpověď na vztah graffiti a umění, by tu mohl být ziskem.

2) *Otázka metodičnosti přístupu*

Práce je rozvržena logicky, a pokud se nenecháme splést neopraveným číslováním v obsahu, je po úvodu tvořena dvěma zásadními částmi – 2. kapitolou věnovanou teoretickému ukotvení a 3. kapitolou shrnující mapování potřebných příkladů projevů graffiti. I při zběžném pohledu je možné ocenit autorčinu pečlivost při nakládání s potřebnými termíny. V kapitole 2.2 s nuancemi odstínila významy „public artu“ a „street artu“, aby se pak po přehledu všech souvisejících termínů věnovala pojmu graffiti, a to jak z pohledu řešerše dosavadních formulací, tak historických souvislostí i následného rozlišení s termínem „post-graffiti“. Autorka pro potřebu patřičného vymezení graffiti využívá „klastrové“ stanovení případných kritérií. Stejně přínosná je i 3. kapitola, která v podobě potřebných typických příkladů identifikuje značnou šíři projevů graffiti.

3) *Věcné poznámky*

Zdá se mi, že většina argumentace ze závěru kasuistiky vede k pojetí nepřenosnosti graffiti do tradičních mechanismů umění a galerijního provozu. Bylo by možné, s ohledem na autorkou stanovená kritéria, která se týkají spíše okolností faktického „zrodu“ graffiti díla, připsat tuto nemožnost spíše ideologii tvorby, než jejich formální podobě? Nestává se pak objektivní posouzení příslušnosti díla jako díla graffiti velmi obtížným?

4) *Hodnota pramenů a poznámkového aparátu*

Výběr použité literatury je rozhodně přijatelný. Literatura obsahuje řadu monografií, většinou zahraničních, a právě tak významných časopiseckých studií věnovaných graffiti a street artu. Potřebu definování umění saturovala Luisa Maria Rusnáková standardními výběry Kulky a Zahrádky (který se bohužel v soupisu literatury neobjevil). Určité odkazy poskytl *Selhání moderny* Gablikové a širší pohled na sociologické souvislosti Smolíkovy *Subkultury mládeže*. Bohatě jsou také zastoupeny elektronické zdroje včetně palety speciálních webových stránek.

Literatura je zapsána bibliograficky správným způsobem. Přímé citace i parafráze jsou používány náležitě. Poznámkový aparát je bohatě a mnohafunkčně využíván pro citace v původních jazycích, pro odkazy na zdroje a pro vysvětlující komentáře. Práce se také bohatě opírá o obrazové doklady, které jsou patřičně identifikovány v *Seznamu obrazových příloh*.

5) Jazyková stránka práce

Práce je napsána odpovídajícím odborným jazykem, formulace jsou logické a srozumitelné.

6) Závěrečné hodnocení

Autorka pracovala velmi samostatně, pravidelně svůj postup konzultovala a průběhem práce i vlastním výsledkem doložila patřičnou odbornou kompetenci.

Práce vykazuje dostatečnou metodičnost, je napsána patřičně odborným jazykem a správně nakládá se zdroji.

Práci navrhuji k obhajobě, moje hodnocení je velmi pěkná velmi dobře („2“), ovšem v případě úspěšné obhajoby bych podpořil i lepší hodnocení.

Aleš Svoboda, vedoucí práce, 26. 1. 2017